

Ernest Hemingway - Yağmurdaki Kedi

OTELDE konaklayan yalnızca iki Amerikalı vardı. Odalarına gidip gelirlerken merdivende yanlarından geçtikleri insanların hiçbirini tanımıyorlardı. Odaları ikinci katta denize bakıyordu. Parka, savaş anıtına da bakıyordu. Parkta büyük palmiyeler, yeşil banklar vardı. Hava iyi olduğunda her zaman şövalesiyle bir ressam oluyordu. Ressamlar palmiyelerin gelişme biçiminden, parklara ve denize bakan otellerin canlı renklerinden hoşlanıyorlardı. İtalyanlar savaş anıtını görmek için uzaklardan geliyorlardı. Anıt bronzdan yapılmıştı ve yağmurda parlıyordu. Yağmur yağıyordu. Yağmur palmiye ağaçlarından damlıyordu. Sular çakıl patikalarda havuzcuklar oluşturuyordu. Deniz yağmurda uzun bir çizgi boyunca karaya yükleniyor, yağmurda uzun bir çizgi boyunca yeniden karaya yüklenebilmek için plajın ötelere çekiliyordu. Arabalar anıtın yanındaki alandan gitmişlerdi. Alanın karşısında, kahvehanenin kapı ağzında bir garson durmuş boş alana bakıyordu.

Amerikalı kadın pencerede duruyor, dışarıya bakıyordu. Dışarıda, pencerelerinin tam altında bir kedi üzerine sular damlayan yeşil masaların birinin altında oturuyordu. Daha çok ıslanmamak için olabildiğince büzülmeye çalışıyordu.

"Aşağıya inip kediciği alacağım," dedi Amerikalı kadın.

"Ben alayım," diye yataktan önerdi kocası.

"Yo, ben alırım. Zavallı kediciğin dışarıda masanın altında ıslanmamaya çalışıyor.

Kocası okumayı sürdürdü, yatağın ayakucunda iki yastığa sırtını dayamış uzanıyordu.

"Islanma," dedi.

Karısı aşağıya indi, büronun önünden geçerken otel sahibi ayağa kalkıp eğilerek onu selamladı.

Masası geride, duvar dibindeydi. Yaşlı bir adamdı ve çok uzun boyluydu.

"Il piove," dedi kadın. Otelciden hoşlanıyordu.

"Si, si, Signora, brutto tempo. Hava çok kötü."

Loş odada, geride masasının arkasında ayakta duruyordu. Kadın ondan hoşlanıyordu. Her türlü yakınmayı son derece ciddiye almasından hoşlanıyordu. Ağırbaşlılığından hoşlanıyordu. Kendisine hizmet etmeyi istemesinden hoşlanıyordu. Otelciliği benimsemiş olmasından hoşlanıyordu. Yaşlı, geniş yüzünden ve kocaman ellerinden hoşlanıyordu.

Ona karşı duyduğu hoşnutlukla kapıyı açıp dışarıya baktı. Yağmur hızlanmıştı. Muşamba pelerinli bir adam boş alanı geçip kahvehaneye gidiyordu. Kedi sağ yanda olmalıydı. Saçak altından gidebilirdi belki. Kapı ağzında dururken arkasında bir şemsiye açıldı. Odalarına bakan hizmetçi kızdı.

İtalyanca, "Islanmamalısınız," diyerek gülümsedi. Kuşkusuz, otelci göndermişti onu.

Şemsiyeyi üzerinde tutan hizmetçiyle birlikte pencerelerinin altına gelinceye değin çakıl patika boyunca yürüdü. Masa oradaydı, yağmurda yıkanmış parlak yeşil olmuştu, ama kedi gitmişti. Birden düş kırıklığına uğradı. Hizmetçi gözlerini kaldırıp baktı.

"Ha perdutro qualche cosa, Signora?"

"Bir kedi vardı," dedi Amerikalı genç kadın.

"Kedi?"

"Si, il gatto,"

"Kedi?" diyerek güldü hizmetçi. "Yağmurda kedi?"

"Evet," dedi, "masanın altında." Sonra, "Ah, öyle istemiştin ki onu. Bir kedici istemiştin." İngilizce konuşunca hizmetçinin yüzü gerildi.

"Gelin, Signora," dedi. "İçeri girmeliyiz. İslanacaksınız."

"Sanırım öyle," dedi Amerikalı genç kadın.

Çakıl patikadan geri döndüler ve kapıdan geçtiler. Şemsiyeyi kapatmak için hizmetçi dışarıda kaldı. Amerikalı genç kadın ofisin önünden geçerken padrone masasından eğilerek onu selamladı. İçinde bir şeyin küçüldüğünü, daraldığını duydu. Padrone kendisini aynı zamanda hem pek önemsiz, hem de gerçekten önemli biriymiş gibi duyumsamasına neden oldu. Bir an için son derece önemli biriymiş duygusuna kapıldı. Merdivenleri çıktı. Odanın kapısını açtı. George yataktaydı, okuyordu.

"Kediyi aldın mı?" diye sordu kitabı bırakırken.

"Gitmiş."

"Kim bilir nereye gitti," dedi gözlerini dinlendirirken.

Kadın yatağın üzerine oturdu.

"Çok istemiştin onu," dedi. "Niye bu kadar çok istedim bilmiyorum. O zavallı kediciği istemiştin. Yağmurda zavallı bir kedici olmak hiç de hoş değil."

George okuyordu yine.

Gidip tuvalet masasına, aynanın karşısına oturdu, el aynasıyla kendine baktı. Yandan görünüşünü inceledi, önce bir yandan, sonra da öbür. Sonra, başının arkasını ve boynunu.

"Saçımı uzatsam, iyi olur mu dersin?" diye sordu, yeniden yandan görünümüne bakarak.

George başını kaldırdı ve genç karısının bir oğlan çocuğunki gibi kısa kesilmiş ensesini gördü.

"Ben böyle olduğu gibi beğeniyorum."

"Ben bıktım artık," dedi. "Oğlan çocuğu gibi görünmekten bıktım."

George ,yatakta konumunu değiştirdi. Konuşmaya haşladığından bu yana gözünü ondan ayırmamıştı.

"Oldukça güzel görünüyorsun," dedi.

"Saçımı sımsıkı, dümdüz geriye toplamak, arkada varlığını duyabileceğim büyük bir topuz yapmak istiyorum," dedi. "Kucağımda oturacak, okşadığımda mırıldanacak bir kedici istiyorum."

"Hı?" dedi George, yattığı yerden.

"Masada kendi gümüş takımlarımla yemek yemek de istiyorum, mum da istiyorum. Bahar olsun istiyorum ve de dışarıda ayna karşısında saçımı fırçalamak istiyorum ve bir kedici istiyorum ve yeni giysiler istiyorum."

"Oh, kes artık, bir şey al da oku," dedi George. Yine okuyordu.

Karısı pencereden dışarıya bakıyordu. Artık hava iyice kararmıştı ve palmiye ağaçlarına hala yağmur yağıyordu.

Yine de, "Bir kedi istiyorum," dedi. "Bir kedi istiyorum. Hemen bir kedi istiyorum. Uzun saçım ya da eğlenecek başka bir şey olmasa bile, bir kedim olabilir."

George dinlemiyordu. Kitabını okuyordu. Karısı pencereden dışarıya, artık ışıkların yandığı alana baktı.

Biri kapıyı çaldı. "Avanti," dedi George. Başını kitaptan kaldırıp baktı. Hizmetçi kız kapı ağzında duruyordu. Bedeninden aşağı sarkan büyük bir alaca kediyi kendine bastırılmış sımsıkı tutuyordu. "Affedersiniz," dedi, "padrone bunu Signora'ya getirmemi istedi."